

OLERKIAK

BIDE LARRIAREN POEMA

Zein une da, Jauna,
zoli izan zakida,
noraezin honek
nolako segida?

Txirla hondarrean
—hondar bero beltzean—
estalita kiskalbeharrez
dagoen antzean,
nik ere halan fedea
barneko barnean,
hondar ezkutu, ixil,
argigabeen.

Zein bidetan zabiltz, Jauna,
zein ilundian,
fedebidez nik aurkitzeko
ez bazara, agian?

Ah, aspaldiko fede,
duda larrien kate,
bide honen joanean,
-ezinbestean-
zurekin nahi hase,
une hobeen zale.

Zein une da, Jauna,
adi izan zakida,
noraezin honek
nolako segida?

Fedearen duda-mailu
Jainkoa non aurkitu,
deusik ez ote den,
ze pentsamendu!
Ezaren oihua
noiz-noiz aitzurka
(dena gezur da)...
Korapiloa nolatan
eskatu.
Ze pentsamendu!

Txirla hondarrean
—hondar bero beltzean—
estalita kiskalbeharrez
dagoen antzean,
nik ere halan fedea
barneko barnean,
hondar ezkutu ixil,
argigabea...

Zergatik dudak
halan nau ukitzen,
zergatik egunak
gau hotzez bildurtzen?
Tamarizen ondoan,
serios eta luze, luze,
—leherbera, argal,
bilutsik eta zapal—
arima dut etzanda
herio eusle
Lurrean ez da mugidarik,
arnasik ez,
hotsik ere ez,
ez kezka
ez dardarrik...
Zergatik nik gaua,
zergatik, esan Jauna?

Zure handitasuna
kezka larritan
nauzu bila,
zure zurearen larria
uki nahiaz nabila.
Ondotik noakizu,
ondotik urduri ta itsu,
oro dut laino,
oro dut lanbro,
nork garbituko
nere naspila?.

Tristura dut eta duda
barneko
ta kanpoko
fedea mindura,
non jadanik
lehendiko
argi hura?

Zergatik dudak nau
halan ukitzen,
zergatik eguna
gau hotz bihurtzen...?

Eztabaiden mailua
noiztik dut zanpari,
noiztik galdera
gaiztoen ordua?
Zergatik, zergatik...
(Deus ez dakit)
Fedea istantearen zauri,
egon nadin ixilik...

Bide honen joanean
betirako ote dut
noraezaren samina,
betirako ezjakina...?

Ah, ustegabeen,
olatuak desestaliko du
hondarrean txirla,
gauaren estalkia
federe berriak hautsiko!
Jainko handiaren argia
hondar humilean
berrez suspertuko.

Ah, fede, fedea,
lehengo argi
nik ohar gabea,
Olatu garbi, gaztea,
orain iritxia...
Fedea, fedea,
berrez! ernea...!

Ibaiertz